

Wildwaterafdalingen

Na vele jaren mee gedaan te hebben aan afdalingen in de onze Ardennen werd het wel eens tijd om de buitenlandse rivieren te gaan veroveren. In maart zijn we al naar Duitsland getrokken om mee te doen aan de "Fulda-kanu-rennen". Op zaterdag was er de sprint race, ong. 7 à 8' wedstrijd, op een tamelijk gemakkelijk parcours, enkel een moeilijke bochtige passage onder de brug. Er waren veel inschrijvingen dus moest ik lang wachten voordat ik kon starten. Ik had me dit jaar ingeschreven bij de "elite" vaarders, d.w.z. zware tegenstand. In een tijd van 7'50"96 belandde ik op de 17^{de} plaats. Hier was ik zeker tevreden mee. Een uur na de individuele afdaling deed ik ook nog mee aan de ploegenkoers (met 3 vaarders starten en natuurlijk ook samen aankomen) en dit samen met Guy De Prins en Stefan Cammaerts. Na een snelle start van mezelf en onderweg afwisselend op kop varen zijn we in een tijd van 8'00"56 aangekomen en moesten we tevreden zijn met een 4^{de} plaats, 4" verwijderd van de 3^{de} plaats die voor de Zwitsers was.

Op zondag was er de classis race op een bochtig en plezant (voor mezelf dan toch) parcours. Hier verwachtte ik meer van dan de zaterdag en dus waren de zenuwen ook niet zo ver te zoeken. Na een laatste verkenning in de voormiddag was het wachten geblazen totdat ik mocht starten. In het begin was de rivier niet breder dan 2m, de opwarming gebeurde dan maar op de kant. Iedere 30" werd er gestart, aftellen bij 10,9,...1 GO, weg was ik. De 2^{de} paddelslag liep het mis, men linkerblad scheurde af en de pret was meteen over. Snel naar de kant en uitstappen. Natuurlijk was iedereen al vertrokken met de auto's om nog een reserve paddel te nemen. Wedstrijd was afgelopen. Teleurgesteld ben ik met een Duitser naar de aankomst gereden. Daar had ik nog een reservepaddel in de mobilhome liggen en kon ik toch nog een afdaling doen. Zelf maar de tijd opgenomen om ongeveer te weten hoeveelste ik was geworden tijdens de wedstrijd. Ik zou weer 17^{de} geweest zijn met mijn tijd maar spijtig genoeg kon ik niet in de uitslag voorkomen. Zo ver rijden om een paddel kapot te varen. Dikke pech maar dat zijn dingen die kunnen gebeuren.

Jean-Pierre Burny organiseerde dit jaar tijdens de paasvakantie weer een rivierstage gekoppeld aan de eerste internationale rivierafdeling in het Spaanse Sort op de rivier "Riu Noguera Pallaresa. Ik had die week verlof gepland op het werk en heb dan besloten om mee te gaan naar Spanje. Zaterdag 7 april om 5u 's morgens opgestaan om te vertrekken richting Pyreneeën. De boten hadden we de vrijdagavond al op de remorque geladen. Het rijden verliep vlot tot vlak na Parijs, infoborden gaven aan dat er file was. Na 3 à 4u te hebben aangeschoven ging het terug iets vlotter. Na de nodige pitstops voor de auto's en inzittenden werd het alweer donker en de laatste 100 km waren gewone baan tussen de bergen. Rond middernacht kwamen we aan in La Pobla de Segur. Guy had er een hotel gereserveerd voor de eerste 2 nachten. Toen we de kamers zagen vielen we van de ene verbazing in de andere. Van een hotel was geen sprake, kamers waren wel proper gemaakt maar je zag duidelijk dat ze lange tijd niet meer gebruikt waren en ze waren klein, ouderwets en stonken. Ik had het wel gezien en ben maar in m'n auto gaan liggen, toch gemakkelijk zo'n buske.

Zondag 8 april opgestaan omdat het een beetje fris werd. Ik had goed geslapen alleen een beetje kort. We moesten nog een kleine 30 km rijden naar Sort. De weg liep langs de rivier en het was een mooi uitzicht. Aan de slalompiste aangekomen bleek dat er nog niet voldoende water was om te kunnen varen. Eerst nog iets gaan drinken en een beetje rondgewandeld. We hebben die dag 4 keer het sprintstuk gevaren en achteraf nog wat gespeeld in de golven om wat te wennen aan het hoge debiet dat er stond. Het water was fris en het zonnetje scheen volop dus was het ideaal om aan het water te zitten. Na het varen, een beetje rusten en lezen in het zonnetje. Na een poos werd het bewolkt en begon het plotseling hevig te regenen, het mooie weer was gedaan. Gelukkig konden we die avond in het hotel/appartement dat gereserveerd was. De eigenaar had vroeger ook nog gevaren samen met J.P. Burny. Deze waren dan ook goede vrienden en we werden met open armen ontvangen. We besloten om die avond nog iets te gaan eten in de lokale MC Donalds.

Na een langere nachtrust dan de nacht voordien konden we 's morgens gaan ontbijten in het hotel. Burny was ondertussen ook al gearriveerd met de andere Walen. Na een stevig ontbijt hebben we onze boten klaargemaakt en op de remorque geladen om het stuk van de wedstrijd te gaan verkennen. Ze hadden mij verteld dat hier serieuze golven stonden met af en toe een iets platter stuk. Achteraf op een kaartje heb ik gezien dat het stuk van de rivier dat wij gevaren hebben een WW-klasse heeft van 3, 3+ en soms een klasse 4. Dus de zenuwen waren wel degelijk aanwezig voor we instapten. Na enkele honderden meters begon het al, grote golven, water in het gezicht en af en toe een moeilijkere passage. Er stond ook een stevig debiet en dit was toch helemaal anders varen dan wat we gewoon zijn op onze Belgische rivieren. Daar ons appartement naast de rivier gelegen was konden we tot daar doorvaren, wel moesten we 1 keer uitstappen om een stuw over te dragen, die voor ons met de afdalers niet bevaarbaar was. In de namiddag stond er 2 keer het wedstrijdstuk varen op het programma. De 2^{de} afdeling ging iets vlotter omdat ik wist wat ik kon verwachten, ook stond er iets minder water waardoor de golven niet zo hoog waren. Het waterniveau hangt af van de hoeveelheid water dat ze lossen vanaf de elektriciteitscentrale. En dan gebeurt natuurlijk het onverwachte, gezwommen op het einde van een hele reeks golven, hoe het gebeurde weet ik nog steeds niet, maar wat ik wel weet is dat het water koud was. Snel terug in de boot en verder gevaren. Onderweg nog een paar keer de rotsen hard geraakt met mijn staart. Tijdens het uitstappen zag ik dat er water in de boot stond en dat wilde zeggen dat er een scheur in stond. 's Avonds hebben we laat gegeten maar in Spanje is dat de gewoonte, restaurants openen 's avonds pas

rond 20u, en dat is aanpassen als je gewoon bent om al om 17u te eten. Na het eten maar direct gaan slapen om de volgende dag weer fris te zijn.

De volgende dag hebben we in de voormiddag 2 keer het stuk gevaren van de wedstrijd. Voordat we op het water gingen heb ik de scheuren in de boot met plakband afgetaped, zodat er niet teveel water zou binnenkomen. Alles verliep vlot tot aan een moeilijke passage die we rechts moesten nemen om niet over een grote steen te varen en in een vieze rappel terecht te komen. Te laat gezien dat ik er al was en dus niet ver genoeg naar rechts, met als gevolg werd ik naar links de rappel ingezogen, 2^{de} zwempartij. M'n knie onder water gestoten en daardoor was de goesting die dag volledig over. Toch maar terug ingestapt en alleen rustig verder gevaren. Een kilometer verder nog een grote fout gemaakt en met de punt van de boot tegen een vlak onder water liggende steen. Toen ik uitstapte en de boot bekeek zag ik het niet meer. De namiddag training heb ik dan ook overgeslagen. Ik zit om nog een 2^{de} keer af te varen. 's Avonds uitgelegd aan Guy dat ik het niet meer zag zitten om tijdens de wedstrijd alleen af te varen. Hij heeft mij ervan overtuigd om toch terug in te stappen de volgende dag, omdat ik toch over een redelijke techniek beschik om de rivier alleen af te varen. Die avond met een gerustgesteld gevoel gaan slapen.

Woensdagmorgen was het zover, eerst de boot goed aftapen en de punt voorzien van een opzetstuk. In de voormiddag stond er eerst nog een proefafdeling op het programma. De bedoeling was om enkele herkenningpunten te onthouden voor de moeilijkere passages. Heelhuids beneden aangekomen en blij dat ik toch terug in de boot gestapt was. Nu was het wachten op de start van de non-stop (afdeling op tijd om de startvolgorde te bekomen van de "classic race"). Vlak voor de start was ik best zenuwachtig omdat dit de eerste keer was dat ik alleen zou afdalen, en dan nog op wedstrijdtempo. De bedoeling was om uit de grootste golven te blijven en dit lukte vrij goed op een paar uitzonderingen na. Er stond een stevige wind van voor en dit was zwaar op de vlakkere stukken. Eenmaal die ene passage voorbij waar ik de vorige dag gezwommen had viel de stress volledig weg. De laatste km was nog een tamelijk plat stuk, voor ons toch en dat was er eigenlijk teveel aan. In een tijd van 24'06"31 aangekomen en verder uitgevaren tot aan het appartement. Die avond was er ook nog de openingsceremonie. De Spaanse organisatie had er werk van gemaakt en er voor gezorgd dat dit een echt spektakel was. Spijtig genoeg hebben we alles niet kunnen zien omdat we gereserveerd hadden in de pizzeria. Nadat het ronde deeg op was zijn we maar gaan slapen om 's anderendaags fit te zijn voor de eerste echte wedstrijddag.

Die nacht niet zo best geslapen, (eigenlijk al meerdere nachten niet) slechte matras, denk ik. Na het ontbijt hebben we nog 1 afdaling gedaan. Ondertussen waren er al enkele wolken voor de Spaanse zon geschoven en begon het ook al te druppelen. Die middag nog de nodige energie binnen gespeeld wat bestond uit pasta.. Aan de start aangekomen moest ik nog enkele opzetstukken verwijderen en nieuwe tape aanbrengen, hierna was het bijna tijd om in te stappen en te beginnen met de opwarming, ook kwamen de zenuwen opzetten. 14u44 was voor mij gereserveerd en de laatste minuten voor de start was de spanning het hoogst omdat we dan stilliggen. Nog 5" ... en Go! Weg was ik. Men doel was om zo technisch mogelijk te varen en uit te grote golven te blijven, maar dat was gemakkelijker gezegd dan gedaan. Hier en daar door de golven en stenen geraakt die ik nog nooit had zien liggen. Op het laatste platte stuk alles er nog uitgehaald wat er nog in zat (niet veel meer dus) en in een tijd van 23'20"79 aangekomen wat goed was voor de 9^{de} plaats. Even uitgerust en een beetje gedronken en dan

uitgevaren tot aan het appartement (hier ligt ook de slalom piste van Sort) 's avonds hebben we niet veel meer gedaan en ben ik ook vroeg gaan slapen want de volgende dag moest ik samen met Guy en Maxime de ploegenkoers varen omdat ik de 3^{de} beste Belg was. Maxime heeft de klassieke afdaling gewonnen in een tijd van 21'37"57 min. en Guy was 4^{de}.

's Morgens opgestaan en toch al beter geslapen dan de vorige nachten omdat ik in mijn buske gelegen heb. Wat een vertrouwde matras niet kan doen. In de voormiddag gingen sommigen nog een keer het parcours verkennen. Ik heb maar gepast om nog niet te veel krachten te verspelen voor de ploegenkoers in de namiddag. Voor de start hebben we onze tactiek nog even besproken en dan was het weeral tijd om in te stappen. Ik moest al eerste vertrekken en dan zou Guy er al direct overkomen zodat ik hem maar moest volgen door de moeilijkere stukken. Maxime moest maar als laatste varen en mij op het laatste platte stuk nog een extra golf geven. Technisch beter gevaren dan in de individuele afdaling. Halfweg had ik even een slecht moment en dacht ik dat het niet goed zou komen maar dat ging gelukkig over. In een tijd van 22'40"86 over de meet gekomen en dat was goed voor de 3^{de} plaats en hier waren we tevreden mee, zeker ik. Volkomen leeg was ik en morgen komt er nog een wedstrijddag. Weer vroeg gaan slapen want de volgende dag stond er ons nog het sprint stuk te wachten;

De laatste dag iets vroeger opgestaan omdat we om 11u al de 1^{ste} manche moesten varen en om 13u de 2^{de} manche. Ook was de zon weer van de partij na een paar dagen regen en bewolking. Het was plezant koersen en er stond ook tamelijk veel volk om te supporteren wat altijd een extra stimulans is. De 2^{de} manche ging iets beter dan de 1^{ste} en dat was met de tijd hetzelfde. De 11^{de} plaats was voor mij weggelegd en Maxime heeft de sprint gewonnen en Guy was 3^{de}. We hadden besloten om de zaterdag nog naar huis te vertrekken omdat het in België extreem warm was en ik zag het niet zag zitten om een hele dag in een warme auto te zitten. Zo zijn we rond 4u in de namiddag vertrokken. In het begin reden we nog een hele tijd naast de rivier en deze was hogerop toch nog iets technischer dan het stuk dat wij de afgelopen dagen gevaren hadden. Bovenop de berg nog even gestopt om een paar foto's te nemen van de sneeuw en dan verder gebold. Heel de nacht doorgereden met de nodige pitstops om rond 6u 's morgens in Mechelen aan te komen. Alles gelost en dan kon ik de laatste km's nog naar huis bollen.

